

PARALYMPICS GAAN OP ECHTE SPELEN LIJKEN

Rihanna zingt en Abels knie is stuk

Vanuit Papendal reisden gisteren ook de laatste van negentig Nederlandse gehandicapte sporters af naar Londen. Daar beginnen morgen de veertiende Paralympics, de Spelen voor sporters met een handicap. Dat vindt u misschien geen topsport, maar het begint er stiekem wel steeds meer op te lijken.

CARL MUREAU

ROTTERDAM • Natuurlijk gaat een vergelijking tussen de Paralympische en Olympische Spelen al snel letterlijk mank. Er zijn veel minder atleten actief, 4200 tegen 10.500, en er zijn ook minder toeschouwers. De sporters zullen minder snel lopen, zwemmen of fietsen, niet zo hoog springen en minder ver werpen. De televisie zal niet continu uitzenden vanuit Londen. En toch staat daar iets bijzonders te gebeuren.

In dezelfde arena's waar Usain, Epke, Mo en Ranomi zichzelf tot helden lieten kronen, hopen al die sporters met een handicap de kroon op hun noeste werk te zetten. Ook Kelly van Zon, Ronald Hertog, Esther Vergeer, Marlou van Rhijn, Gerben Last, Mirjam de Koning-Peper, Thierry Schmitter, Petra van de Sande en Kenny van Weeghel werken zich vier jaar lang in het zweet om in Londen te kunnen pieken.

De meesten van hen zijn met financiële steun van NOC*NSF full-time sportman of -vrouw. Toch kent bijna niemand hen, al doet de naam Esther Vergeer misschien een belle-tje rinkelen. De rolstoeltennisster, al

vijf keer goed voor paralympisch goud, werd bij het Sportgala ook al vijfmaal de gehandicapte sporter van het jaar. Grote kans dat zij opnieuw goud haalt, maar zij is niet de enige Nederlandse titelkandidate. De meeste namen uit het rijtje van de vorige alinea zullen spoedig terugkeren in deze kolommen, wanneer zij een medaille hebben behaald. „We hebben gewoon een heel sterke equipe,” zegt vlaggendrager Ronald Hertog, een speerwerper.

Het doel van Oranje is één medaille meer dan de 22 van Peking. De concurrentie is sterk. Landen die lang ontkennd dat zij gehandicapte atleten hadden als Rusland en China investeren fors. „Veel landen hebben nu een dubbel jachtterrein: olympisch en paralympisch,” zegt chef de mission André Cats. „De ontwikkelingen zijn duizelingwekkend.”

Professionalisering leidt ook tot meer aandacht voor de gehandicapten-sport, zeker nu de Paralympics thuishouden in Engeland, waar neuroloog Sir Guttman sport ooit ontdekte als revalidatiemiddel voor verlamde oorlogsveteranen. Ruim 2,1

miljoen tribunekaartjes zijn er verkocht en 6500 journalisten doen vanuit Londen verslag, eerdere record.

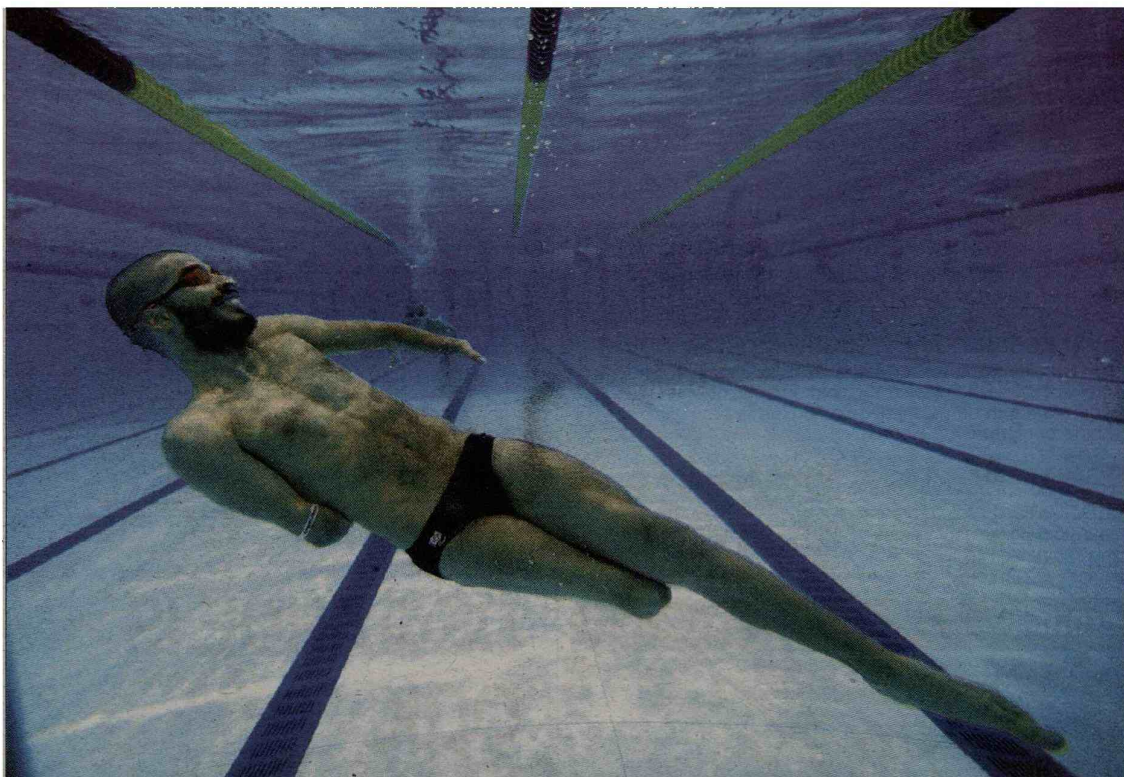
En zo begint dit evenement toch stiekem steeds meer op te echte Spelen te lijken, compleet met zijn schandaaltjes, blessureleer en glamourgeruchten. Stond vorige week niet in de krant dat twee gewichtheffers uit Jordanië waren opgepakt, omdat ze twee meisjes zouden hebben aangerand? Gisteren meldde NOC*NSF dat een van de Nederlandse voetballers, Abel Walraven, met een afgescheurde kruisband heeft moeten afhaken. En komt superster Rihanna naar Londen om bij de sluitingsceremonie samen met Coldplay op te treden?

Allemaal nieuws uit de paralympische periferie. Morgen begint het feestje, als écht einde van deze Sportzomer. En als Rihanna op 9 september ter afsluiting zingt, zijn alle 503 gouden medailles verdeeld. Onder de dik 4200 sporters uit 174 landen zullen veel minder winnaars dan verliezers zijn. Topsport is ook hierbij immers keihard.

Ronald Hertog

‘We hebben een heel sterke equipe’

Zwemmer Daniel Dias vermaakt zich in Londen bij een training voor de Paralympische Spelen. De Braziliaan, die gehandicapt ter wereld kwam, won vier jaar geleden negen medailles, meer dan wie ook. FOTO AP